

ВЫХОДИТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Львів, 26 серпня 1927.

Та внаслідок „торговельної“ політики побідних держав, політики, якої суттю став торг великими національними областями, в межах Польщі і Румунії найшлися великі українські території вкрито військовими міліонами населення (7 міль. в Польщі і 1 міль. в Румунії) і то не

Дійсні національні меншости: німецькі, мадярські, польські й інші себ-то здебільшого невеличкі, розсіяні меншостеві острівці в іншо національних державах, знаходяться в далеко кращому положенні, як західні українці. Їх всетаки, хоч і недостаточно хоронить меншостевий трактат, ще видатніше спмагають їх їхні національні держави (Німеччина, Мадярщина, Польща) морально і матеріяльно, а вкінці для самоохорони вони намагаються створити союз і спільними зусиллями довести до охорони своїх прав на міжнародній аснові в ширшому обемі, як це передбачує „малий версальський трактат”. Висловом цих намагань є започатковані перед трьома роками конгреси національних меншостей

Виходячи з цього становища, представництво західних українців, що досі використовувало жевонські конгреси нац. меншостей лише для зазначення перед світом свого принципового становища, зрештою зберігаючи пасивність, мусять перейти до активності, мусять створити для себе трибуну, з якої луналиб голоси в обороні обезправнених вісьмох мільонів західно-українського населення. Розуміється, що наша активізація на міжнародній арені, в даному випадку на конгресах нац. меншостей, не може бути досягнена коштом принципового становища. Завдання нашого представництва є най-ти таку формулу, яка з одного боку уможливилаб їй живу діяльність на міжнародній арені, а з другого не ослабилаб нашої принциповості. Колиб під цим оглядом були якінебудь труднощі з боку дійсних нац. меншостей, то українська делегація мусілаб зірвати всякі звязки з „малою Лігою Націй“.

В Китаю Америка різко стала не
то осторонь британських „пацифі-
каторських“ замислів, а просто по-
перек їм; там американці школять
британцям одночасно з Радами, та
значно удачіше від Рад. А коли
Велика Британія розмахнулася до
удару проти Радянського Союзу та
хотіла його задупити одночасно зо-
зовнішнім „хрестоносним походом“ і
внутрішнім фінансово-економічним
банкротством, то й тут Америка пе-
рехрестила британські замисли —
здається вже нині, що оковечю в
безвідлїчно. Американські капі-
тали в одну мить заняли в Рад. Со-
юзі місце британських, американ-
ська торгівля швидко захопила по-
зиції британської, а імїграція аме-
риканських інженірів, банкірів і
торговців, а то й звичайних тури-
стів, на території Радянського Сою-
зу ніколи ще не була така численна
й систематична! — що головне —
така дружно-викидаюча, як тепер,
після розриву між В. Британією і
Рад. Союзом.

Не тільки це. Не що інше, як саме американські „поради“ підкріпили німецьку відразу стати в протидіянську коаліцію під проводом Англії; американському впливові в Парижі приписується теж обставина, що Париж нагнущає Варшаву в одному, недавнім моменті, коли рішення про „похід“ на Москву і Київ уже тільки висіло на волоску. І та далі — багато чого іншого помічається в світі, що свідчить про глухе та завзятє змагання Америки проти В. Британії.

III.

Між іншим змагання ці не заспають і в Парижі і в Берліні. Один і другий осередок живе під постійним тиском двох впливів — льондонського і Вашингтонського. Хто захопить у свою орбіту Францію, Німеччину? Хто доведе до співробітництва в остаточному замиренні між ними — Лондон чи Вашингтон? Кажуть, що теперішній французький міністер загр. справ Бріля радше схильний впливам Америки, а бодай, що він сидікується вигравати Америку проти Лондону. Це навіть дуже ймовірно.

Нинішні газети повідомляють, що між Лондоном і Парижем дійшло до компромісу щодо зменшення числа окупаційних військ у Наддніщині. В переговорах цих роля Лондону дуже складна і незвичайна важка. З одної сторони Лондону хотів би собі прихилити Німеччину, а бодал не відштовхнути від себе німецьких почуттів — значить, слід би йому старатися усунути, і темерції, обридлі німцям окупації Наддніщини. Але з другої сторони Лондону не хотілося би дати всіх „атутів“ невинній Німеччині — звідси виводиться опір Чемберлена проти евакуації Наддніщини. Дипломатія важка, і це розглядаю П. а тільки відмовлено компромісом: число

(Від нашого кореспондента.)

Париж, 20, септя 1927.

1

Нічого особливо голосного не діється в теперішній „канікульна“ порі в області міжнародної політики, а такі не все там затихло й заснуло. Дипломатичні маневри не вгавають, обережні, правда, і без провокацій, та проте вперті й вагітні великими можливостями на будуче. Це — маневри, і заходи, і підходи, і підйоми великих потуг за гегемонію в світі, це — маневри другорядних держав за збереження своїх позицій і за здобуття нових. Як на нині, то найважливіші з маневрів цих, найбільш вперті й всесторонні — маневри між Злученими Державами і Великою Британією за гегемонію в світі. Наступ іде від Америки. Велика Британія тільки борониться, але борониться активно. Бодай так само активно, як вона боронилася в останніх 10 роках до часу світової війни перед наступаючою Німеччиною. Як Америка тепер.

так Німеччина тоді піднімала руку на британське верховодство в світі — з результатами, які знаємо. Нині піднімається проти Великої Британії її колонія кольонія, північна Америка. Деякі засоби її змагань проти Англії дуже схожі на засоби колишніх змагань Німеччини: деякі — зовсім інакші. Та й річ можлива, що я остаточні результати цих змагань будуть інакші від тих, які досягнула Німеччина — у всьому світі.

II.

Женевська конференція мала була, по замислам Кузішка, остаточно зашистити морську силу Вел. Британії підчас сили американської: про око, правда, мала це бути „рівність“, однак, супроти географічного розподілення Британської імперії по всіх далеких океанах, таля механічна „рівність“ флототонів сил Англії, росіянних по всіх морях, в силах Америки, сконцентрованих на всього двох окопках тай то споду-

експанційних військ було зменшено. І Богені світила, і чортові наділо. Американський легіон приїде (шлях 20.000 людей) в половині вересня до Франції — було нагода підняти температуру, трохи похолоду, американсько-французьких симпатій. Однак рівночасно Америка впернула голову хвилі своїх туристичних альянів з Франції на Німеччину — вперше цього літа від відвіли. Ця обставина не може бути неприємна Німеччині. І так далі. І так далі.

В. Левинський.

Всі українські діти до української школи! Хто минає свою рідну школу і посилає дитину до чужої школи, — той ворог своєї дитини і української нації!

Pro publico bono.

В справі Академічного Дому.

II.

1. Проф. Студинський подав вказ усіх датків, вложений на Акад. Дім нашим громадянством і вираховував, що сума тих датків виноситься 99.355.85 австр. корон. А Наукове Т-во виплатило зі своїх фондів понад сто тисяч корон, між тим 98.055.85 корон на докінчення будови дому, його улаштування і покриття недоборів у роках 1903 до 30. червня 1920 року. Ані я, ані ніхто певно не заперечить того, що так воно приблизно є. Я підкреслю тут тільки факт, що господарка Наук. Т-ва Академічним Домом була дефіцитова, не вважаючи на субвенції союму. Чогож можна сподіватися від господарки Наук. Т-ва Академічним Домом тепер, коли не тільки нема пільних державних субвенцій, але Наукове Т-во не може користатися навіть з найменших прилюдних збірок на суціль, бо всі такі збірки монополізовані в руках Т-ва Прих. Освіти! Я цікавий знати, в який спосіб представляє собі проф. Студинський сплату банкового довгу, ну — і стягнення грошей Наук. Т-ва. Чи може з чинишів? Але сам проф. Студинський пише, що не можна було цього року заплатити банкових рат. А

причина: „Студ. Громада“ заплатила і вала від Комітету 1.000 зол., а позичила 500 зол.“ Тільки проф. Студинський не написав про те, що це були гроші з тих 2.000 золотих, які „Студ. Громада“ дістала від міністерства освіти і дала Комітетові. Отже як навіть вала 1.500 зол. на закупку барабани та інших харчів для студ. кухні, то знишила в касі Комітету ще своїх 500 зол. Таким робом банкові рати не заплачені не тому, що „Студ. Громада“ вала гроші, а тому, що з самих чинишів це не дається зробити. Не вдалося це зробити цього року, коли Акад. Дім не прийняв недобору, хоча, як пише проф. Студинський „сливе половина студентів не платила ніякої оплати“ (12 зол.). Чи ця оплата низька, це ще питання, бо в приватному домі можна мешкати на сімлю з товаришами за 15 зол. Оплата мусіла бути така, щоб сям-так вийти на лад. Всеж такі студенти виплатили тільки, що не липше покрито всі видатки, але лишлася ще й надвижка. Сталося це тому, що справи пильнувала „Студ. Громада“ і соціальний адміністратор п. Ерстенюк. Колиб цього не було, справа представлялася б далеко гірше. А що мешканці Акад. Дому не виплатили минулого року 3.795 зол., то нічого страшного, бо все якийсь відсоток студентів в Акад. Домах не платив, через що їм треба давати безплатні або знизкові мешкання. Про це знає найкраще Наук. Т-во, яке тільки з того, а не з іншого приводу виходило все в дефіцитом.

З того, що я сказав вище, видно, що Наук. Т-во не зможе серед таких відносин ані сплатити банкових рат, ані стягнути своїх грошей, ані навіть перевести конечних адаптацій Акад. Дому.

Проф. Студинський мав різні плани (чи не скомпоновані спеціально для статті *ad captandam benevolentiam*?) хоч цілий рік в Комітеті не виступив ні з одним. Між іншим він хотів створити Студентську Радю (тепер взагалі віс „радянський“ дух проти „громадянського“) що „порушалаби, щоб всі місяці в Акад. Домі були безплатні при допомозі фінансових, кооперативних, культурних і політичних організацій та численних громадян, що одноразово аложили по 100 зол. або

місячно по 12 зол.“ Це все дуже гарне, але я уявляю собі, що сказали би всі ті вичислені установи і численні громадяни тієї „Студентської Ради“ на таку пропозицію, тоді, коли вони вже є членами Т-ва Прих. Освіти. Не був би це знову розгартіан у збірок акції на студентські цілі? Ні, наше студентство до такої „Студентської Ради“ не піде, бо воно за благородною ініціативою през. Децимента створило Т-во Прих. Освіти і його всіми силами підтримуватиме.

Страшенно цікаво, чому проф. Студинський хоче конче вести акцію допомоги студентам, має такі плани, а виступив — як зачуваю — з членів Т-ва Прихильників Освіти. Нащо таке роздвоєння справи?

Проф. Студинський приходить до висновку, що Наук. Т-во є щонайменше співласником Акад. Дому і могло розпоряджатися не тільки одною кімнатою для свого урядування, але навіть половиною будинку. Мало того! Проф. Студинський висував капітальний проєкт: *розвразуватися*. Наук. Т-во сплатить гроші гром. Чикаленкові, ті, які він вложив, а молоді ті, що прийшли з прилюдних збірок — і перебере Акад. Дім на свою власність для бібліотеки і музею. Оправді, так подумати може тільки проф. Студинський. Здається, що зовсім інакше думають у тій справі гром. Чикаленко і акад. Михайло Грушевський. Інакше думаю і я.

Свою думку я виложив у статтях в „Новому Часі“. А саме:

а) Не оспарюю, що Наук. Т-во вложило свої гроші в Акад. Дім. Тому обстоюю думку (ще від минулого року), що треба створити спеціальну комісію, яка б їх рахунки провиріла, щоб ми не потребували оперувати такими поняттями як „понад сто тисяч австр. корон, різних 20 тисяч доларів“. Комісія вяснить докладно, на що ті гроші Наук. Т-во видало і усталить суму, кільки це виноситься на теперішні гроші.

б) Треба подумати про сплату банкових рат і довгу Наук. Т-ву, а не про те, щоб залишити Акад. Дім Наук. Т-ву, а студенти „нехай носять пеглу та будують собі свій дім“. Бо якби воно не було — той

дім вибудовано для студентів і він мусить студентським залишитися. Хто може ті довги сплатити і перевести адаптації Акад. Дому? На мою думку може це зробити Т-во Прих. Освіти у Львові. Перш усього — це в його завдання. А далі: воно зможе не виконати, маючи в своїх руках монополію на всі прилюдні збірки на студентські цілі, ну — в управу Академічним Домом. Бо моя пропозиція — застерігаюся — була передати Т-ву Прих. Освіти не Акад. Дім на власність, але тільки управу Акад. Домом. Ясно, що в дальній межі був план передати Акад. Дім Т-ву Прих. Освіти як табулярну власність, але тільки тоді, як буде сплачена вся сума Наук. Т-ву.

Окрім того у своїй статті п. я „Чому управу Акад. Домом треба віддати Т-ву Прих. Освіти“ я навісі ще й такі аргументи: а) Т-ву Прих. Освіти дається в цей спосіб змогу повести вже з початком цього академічного року допомогую акції в більших розмірах; б) сконцентрується вся допомогую акція нашим студентам в одних і до того вимисно покликаних руках, що вийде тієї акції на користь, а не на шкоду; в) Т-во Прих. Освіти як Т-во, зложене зі старших громадян і студентів, матиме тісніші зв'язки з самопомогуюми студентськими організаціями, як Наук. Т-во, що має зовсім інші цілі й завдання. Наук. Т-во дало доказ, як воно господарює досі фондом Акад. Дому; а) Т-во Прих. Освіти зможе, маючи до того дані і допомогую студентства, поставити той фонд Акад. Дому на належній висоті, збільшити його до розмірів, які потрібні тепер до зарадження тієї нужди, що панує серед студентства і вяснити навіть у будови другого дому, використавши агадані проф. Студинським площі. Студентство не відказується „нести пеглу“ і адегнутити власними руками хату для себе.

На всі ці аргументи проф. Студинський у своїй довгій статті, перенесеній особистими ліпалом і ліричними інтермедіями, мені в відповіді. А варто було б.

(Докінчення буде)
Осип Боднарчук.

БОРИС ПІЛЬНЯК.

Оповідання Непогашеного Місяця.

Командарм по червоних диванах вийшов до рундика і рейс поїс його у шум вулиць. Чоловік, що ніколи не горбився, залишився у кабінеті. Ніщо більше до нього не приходило. Не горблячись, сидів він над паперами з грубим червоним олівцем у руці. Залізничник, ввійшов секретар, він сказав: „Ради, будь ласка, виклинути недокурки, ось звідси, з цієї підставки“, — і знову залізничник над паперами, а червоним олівцем у руці. Минула година-два, а чоловік усе сидів над паперами й працював. Раз задремляв телефон, він послухав і відповів: — „Два мільйони рублів калашами в мануфактурі для Туркестану, аби заткати діру, та й годі! Бувай...“ — ну так, розуміється! Гаті, та й годі! Бувай... Тихенько ввійшов коридорний прислужник, поставив на століку під вікном таку із шклянкою чаю та шматком зм'ятого мяса, прикритим серветкою, і відійшов. Тоді чоловік, що не горбився, знову задзвонив на секретаря і спитав: „Довіроче звідомлення готове?“. Секретар притакнувся, — „принесіть“. І знову на довго замінив чоловік над великим листком, над рубриками Наркомзаксправ, Політ. і Економ. відділів, Окружного Гос. Політ. Управління, Наркомфінанс, Наркомвнутріш. Наркомпраці. Тоді ввійшли до кабінету — один і другий — люди з тієї трійки, що правдива.

В четвертій годині підїжджало до дому число два, на передмісті, кілька автомобілів. Дім був закутаний у мряку, гейби мряка могла загріти гнилу вохкість. При брамі дому, поруч із сторожками у фартухах і пошляканих стояли два мільйонери. При дверях до головного входу стояли теж два мільйонери. Червоном із двома пізнаками червоної звади стрункий як лоза, ввійшов із двома червоноармійцями на рундук. З шклянкою стрункий червоном і червоноармійців чоловік у білому халаті. „Ну так, тап, знаємо“. Кімната була простора і пуста. Посередині стояв стіл із білою невагою а довкола стола стояли казенні, об-

биті ператою, крісла з високими спинками. Під стіною стояла накрита простиралом, ператова софа, біля софи дерев'яний стілеш. У куті над алимом були розставлені на шклянній полиці пляшечки з назвами ліків, з субліматом, слоїни з зеленим милом, навколо висіли жовті, некрашені рушнички. Першими автомобілями прайхали професори, терапевти, хірурги.

Люди входили, адровкали, — стрічав їх, як холяй, високий лисий бородач із добросердним обличчям. До нього-то підійшов професор Лозовський, людина трицятини літ, гладко голений, в піджаку, в окулярах з прямою перекладкою, з очима, що залізли в кут очини.

— Ну так, так, знаємо...

Голений мушкетер передав бородачеві роздурку конерту з ляковою печаткою. Бородач вийняв клаптик паперу, поправив окуляри, прочитав, — знову поправив окуляри й ніяково передав листа третьому.

Голений, вчистоту:

— Як бачите, довірочний лист, майже наказ. Прислали мені його сьогодні зранку. Ви розумієте?

Перший, другий і третій, — уривки розмови, притишеним голосом, швидко:

— При чому-же тут консіліум?

— Я прийхав на спеціальний поклик. Телеграма прийшла на ім'я ректора університету.

— Командарм Гаврилов, — знаєте, той, який...

— Так, так, знаємо, революція, командант армії, наказ і — будь ласка...

— Консіліум.

Електричне світло зачалося тут яскраво лягаючими тінями. Один другого взяв за гудзик нагрудної кишені у халаті; один другого взяв під рамя, аби пройтися...

Тоді: при дверях грюкнули рушничі червоноармійців і стукнули заклабуки, — червоноармійці так і зашмерли в безруку; у дверях поплився стрункий, як асін, молодець з пізнаками червоної звади на грудях, гниучий, як лоза, став „на позір“ перед дверима, — і бистрою ходою ввійшов до прийомної командарм, відторнув рукою назад волосся, подравнів ковнір гімнасточки і сказав:

— Здорові були, товариші! Скажете роздігаться?

Тоді професори поволі посідали на ператосі крісла за столом, покладали на стіл лікті, потерли руки, поправили окуляри й пенсне та попросили недужого сідати. Той, що передав листа і в якого очі під прямим пенсне вросли в очини, сказав бородачеві:

— Павле Івановичу, думаю, що ви, як *primus inter pares*, не відмовитесь від голоування.

— Прикажете роздігаться? — спитав командарм і взявся рукою за ковнір.

Голова консіліума Павло Іванович, зробив міну, гейби не дочув запити командарма і промовив спророда, сідаючи на президіальне місце.

— Мені здається, що треба спитати хворого, коли він підчув напади болів і які саме патологічні признаки звернули йому увагу на його хворобу.

З отой наради професорів залишився клаптик паперу, записаний перозбірчим професорським почерком.

Протокол консіліуму у складі професорів: професора такого то, професора такого то (так сім разів).

Недужий громадянин Микола Іванович Гаврилов аголосився зі скаргами на біль у підтрудній ямці, біловоти, печія. Захворів два роки тому неапатно для себе. Всього час лікувався амбулаторією й їздив на воді — не помагало. На прохання хворого скликало консіліум з вищеназваних осіб.

Status praesens: Загальний стан хворого вдовольнячий. Легені — Н. серце трохи збільшене, живчик приспішення. У слабкій формі *neurastenia*. В інших органах, крім шлунка, нічого патологічного не зауважено. Уотрішено, що у хворого мабуть *ulcus ventriculi*, і його неминуче треба оперувати. Консіліум пропонує перевести операцію професором Анатолієм Козьмичем Лозовським. Професор Павло Іванович Кокосов аголосився аспікувати при операції. — Місто, дата, сім підписів професорів.

(Продовження буде)

дом школа пустіє, бо школу з інвентарем перенесли до монастиря сестер Сакрекар на те, щоб „материк“ зробили з нашої школи польську. Населення вносив до кураторії подання в протестом, що їхні діти від кількох літ не вчаться рідної мови, а тимчасом з кураторії ні чинили!

— Дому для синах. М-ство внутр. спр. апертає уяву лікарів, що вони повинні направити сапу літворю до заведення для синах у Львові (вул. св. Софії), у Львові (вул. Коперника) і Варшаві (пл. Трьох Хрестів 4 б.).

— Лист Сакка до сина. Європейська преса поміщує промисловий лист Сакка до свого 14-літнього сина. „Не вірив я ніколи, що він доведеться розвинути в людину, але після 7 літ ця боляча хвороба прийняла. На нашій хрестовій шляху ми втратили чимало у боротьбі за волю. Не плач, Дани, бо і так уже надто багато даремних і зайвих слів пролизило за нас, головним твоєю маме. Бодрих і старайся стати потіхою маме. Коли схочеш її розважити. Але з нею на полі, збирай квіти, спіни в тіні дерев і шукай виходження на лоні природи. Тим, що мусиш жити і думати не тільки про власне щастя, але маєш ще обов'язок допомогати слябим і беззахисним, боронити переслідуваних, так само як твої найкращі друзі та товариші, що борються за нашу свободу, — як і твій батько, і Вартоломей Ванзетті, що впали в обороні твоїх батьків, а з другого боку було би добре, якби ти міг придивитися моїй смерті, щоб ти злишився страшний П споїни і ти міг стати з доктором проти століття, яке ще потуряє таким наварр-ствам. Є це боротьба між багатими і бідними, між певністю життя та свободою, яку ти зрозумів аш згодом. Пишу до тебе з дому смерті, який повинні би зникати мотоматами поступу, а на його місці побудувати варшаві або сирітський акасіт“. Людина, яка в обличчї смерті так промовляє до сина, після 7-літніх актинних мук, навіть коли була винна часлаутову на помилування, на лагідну кару. Американський уряд гордий своїм царством машини сам став жертвою цього бездумного молюха. Його запалти не є в данім випадку ніким показом сил характеру, а тупої, короткозорної впертості.

— Український Голівуд. У Києві за зооміогічним сазом будуть кіно-фабрику. По проекту проф. Рикова, буде вона являти собою таке: У малюничому передмісті Києва, серед парків, байраків, висотирозташована територія фабрики площею понад 30 десятин. У центрі буде амфітеатральний павільон, по боках і позаду — майстерні, комори, лабораторії, художній цех, службові корпуси. Значальний дивізіон буде будинком у 100 метрів завдовжки, 34 метрів завширшки й 17 метрів заввишки. Отже п'ятеро більший як одеський. Кажуть, що це останнє слово техніки. Тут будуть улаштовані проваля, волозбири, сцени, що обертаються. Знімати будуть при штучному освітленні, щоб не залежати від стану погоди. Освітлення фабрика буде користуватися з міського току, перероблюючи його на постійний ток, за допомогою двох трансформаторів, замовлених у Швеції. Буде там деревообробна майстерня, столярня, маларня, фото-лабораторія та фотокіно-лабораторія, то-що. Художній цех буде складатися з окремих барельєфів для артистів і статистів, шпальні, перукарні. На фабриці працюватимуть 15 режисерських груп, які міститимуться в великому 3-поверховому будинку адміністративного корпусу. Крім цих будинків, тут же приміщення для клубу, бібліотеки, протекційної майстерні, гаряч, помилування для постійних службовців та робітників. На фабриці буде працювати біля 100 робітників, а в тимчасових робітниках біля 3.000 чол. Фабрика коштуватиме з мільйон карб. Фабрику закінчать в січні 1929 р. якщо будівля спокійно забезпечить будівельними матеріалами, окрема пилота. Зникли талари почати може ще шість миль. Для цього мають переліку робітників з перелантанею О. десальні групи. Вже виписали в Берліна 16 замальованих апаратів системи „Дербі“ в „Асканію“. Продукція кіно-фабрики буде експлуатуватися. Галаску випускали від 60 до 100 картин щороку, зарплати від 6 до 10 мільйонів, себто стільки, скільки випускали ує кіно-фабрика СРСР разом. Українські письменники матимуть нагоду пожити невідому літературу для подальшого кіна, а неї дівчата, що мусять про фільмову кар'єру мають уже мету подорожі!

— Салтома аскачина. На Волині цього року передбачають великий урожай хмелю. — Готуються до будівлі залізничного шляху Умань-Миколаїв на 250 верст. Ця залізниця для Умані, як центра цукрової промисловості, матиме велику вагу, бо наближить цукор до Миколаївського порту. — У Києві скликають всесоюзний з'їзд патологів. — Червоноцарська московська біржа впаде до 30 (!) проц. своєї вартості. — Америк. державні секретар Гувер заявляє, що не кандидат на президента. — Наслідком Волюка у Варшаві має бути Аралов або Ляоренд. — З нагоди 80-ліття уродин Гинденбург у Німеччині сподіються часткової амністії. — Голова британського астроно-

мічного т-ва д-р Стенсон хоче зробити спробу фотографувати сонце в пелінах. — Чехословацький през. Масарик занедажує від престолу. — На міжнарод. музичній нараді у Франкфурті над Майном було білим мільона відвідувачів. — У Гернеговині повстали громади повстанців, що являють отари овець. — У Грону прорвалися водопровідні рури і місто є без води. — Від 1920 р. франц. фльоти збільшилася на 74 бойових одиниць. — У Закопанім зачинили всі „дансинги“ тому, що їх власники відмовилися платити громадський податок.

— З кіна. У кіні „Патяє“ нова фільма „Корона брехні“ з Полем Негрі і комедія на 8 днів „Королева вітрого“ з Раймондом Гріфтом. — У кіні „Коперник“ драма в 12 актах „Теринстий шлях життя“ з прегарною Агнесою Естергазі і Мері Даксон.

— Клуб „Україна“ в Гамбургу повідомляє про зміну своєї адреси: *Hamburg I, Hühnerposten 13.*

Пам'ятайте, що всякі абірки на надгробник на могилі І. Франка треба посилати до Центробанку, Львів, Ринок ч. 10. І. пов. на щадничу книжечку ч. 7910.

Відозви й комун кати.

Громадяни-Ремісники!

Надходить час вписів до фахово-допівняючих шкіл. Недостача досвіду й належного розуміння справи виховання в своїй рідній школі може пхнути велику частину нашої молоді в обійми чужих, звести їх до чужої школи. На Вас тяжить велика відповідальність! Ви мусите подбати, щоб українські термінатори заповнили фахово-допівняючі школи Т-ва „Рідна Школа“.

Нехай ніхто не знехає свого обов'язку, нехай кожний подбає сам і переконані інших, щоб всі українські термінатори вписалися до українських фахово-допівняючих шкіл, які мають ті самі права, що державні фахові школи.

Кожний з нас мусить зацікавитися цією справою, бо на випадок байдужості з якого-небудь боку потерпить не тільки будуче ремісниче покоління, але й наша нація.

Від Вашої активності і зрозуміння ваги українського ремісничого стану залежить доля української мистецтва.

Такі школи є: у Львові (мужеська: вул. Городецька 95 і дівоча: площа Юра ч. 5), Перемишлі (муж. і дів.), Станіславові (муж.), Тернополі (муж.), Коломиї (мужеська).

У львівській мужеській фахово-допівняючій школі ім. Грінченка відбуваються вписи в дні 27, 29, 30 і 31. серпня ц. р. від год. 5—7 вечером, вул. Городецька 95. В тій школі приймається до всіх клас, себто приготуваної, І, II і III. учнів фаху: слюсарського, столярського та шевського.

Головна Управа „Рідної Школи“.

Посмертні згадки.

Ксена Євгенівна долька директора Національного Музею, вмерла 21. серпня у 6-ім році життя. Похорони відбулись у вівторок дня 21-го ц. м. з Анатомією на Личаківській цвинтар. В. Ці п.

Дир. Євгенівною і його Дружині висловлено в їх горі слова широкого співчуття.

Зоя і Вірацьких Буликів, жінка пароха в Дубні, померла дня 16-го ц. р. Була це жінка-громадянка великих чеснот. Підчас вивезення її мужа до Талергофу в часі війни серед нагали на українській нарід мужио прогнала знівирі і піддержувала українську свідомість в опущеній закутні в українських селах в Лежайщині. Не було товаристів в околиці, до якої вона не належала, при тім незвичайно побожна. Лишила по собі прегарний пам'ятник — візу української жінки-патріотки. Осиротила 4 дрібних дітей. Із вдяки за труд і посвату, з усіх сіл, де вона працювала, численно прибули люди і справили їй величавий похорон. Вічна її пам'ять!

Оповідки.

Новий Український Театр під дир. П. Карабінчича:

Устє: Зелене:
27. VIII. „Ой не ходи Грицю“,
28. VIII. „Ціганка Аза“,
29. VIII. „Дем і ніч“.
Монастирська:
30. VIII. „Ой не ходи Грицю“,
31. VIII. „Дні нашого життя“.

1. IX. „Іспанська муха“.

2. IX. „Царевич“.

3. IX. „Дем і ніч“.

4. IX. „Утоплена“.

Бучач:

5. IX. „Ой не ходи Грицю“.

6. IX. „Царевич“.

а днрокці гімназії „Рідної Школи“ в Дрогобичі. Додаткові вступні іспити до 1. класу відбудуться 31. серпня. Вписи і вступні іспити до всіх прочих класів від 28. до 31. серпня.

Дівоча гімназія „Рідної Школи“ в Станіславові (з правами державних шкіл) приймає додаткові вписи до всіх класів (I—VIII) від 28. серпня ц. р. Вступні іспити відбудуться 30 і 31. серпня ц. р. — Управа.

З приватної української гімназії „Рідної Школи“ в Рогатині. Поправки та доповнюючі іспити відбудуться в дні 30 та 31. серпня, додаткові іспити до 1-ої класу 1. вересня, а додаткові вступні іспити до класів 2—7 у дні 2. та 3. вересня. Додаткові вписи до всіх класів мусять бути подані до кінця серпня. — Управитель гімназії Чайковський.

Вписи до дівочої школи фахово-допівняючої відбудуться в дні 27, 29, 30 і 31. серпня 1927 від 10—12 год. в школі ім. В. Грінченка пл. св. Юра ч. 5. До вписів предложити свідоцтво шонайменше 4 класів і метрику згл. метр. витяг. Шкільна оплата 3 зол. місячно, вписове 5 зол. Школа має концесію. Наука триває 3 роки. — Управа.

В приватній мужеській українській семінарії „Рідної Школи“ УПТ у Львові вул. Крутирська ч. 15 відбуваються додаткові вписи на всі курси (I—V) від 29. серпня. Зголошуватися якнайшвидше, бо число кандидатів обмежене. Вступні іспити від 1. вересня. Ближніх пояснень уділяє Управа.

Пані Ангеліна Ковальська і д-р Володимир Базушко повідомляють про свій шлюб, який відбудуться дня 28. серпня в год. 8-й вечером у Бориславі, в парохіальній церкві. Адреса: Борислав, Потік.

Дрібні оголошення.

4 ЗОЛ. коштує пукорничка з хінського срібла у Мандля, Коперника ч. 14. 1773а 16—?

ЖЕНА священика прийме на станцію учениці гімназії або семінара з липшого дому. Фортеп'я адома. Старанна опіка. Тернопіль, вул. Моношки 2. 319 2—3

Асистента і рисівника до помірних праць пошукує. Місце негайно до до об'яття. умова після порозуміння. Інженір Теофіл Рижевський, Львів, Пелчинська 22. 314 2—2

2 УЧЕНИЦІ (учеників) прийму на станцію. Мироновичі, Красівських 15 партер. 327 1—1

12 ПАК (скринь), дуже сильних, залізом кутих, довжина 1'30 м., ширина 1'20 м., висота 0'70 м., оказіно до набуття разом або поодинокі. Зголошення: Адміністрація „Діла“, Львів Ринок 10. 1—3

МОТОРОВИЙ млин, 3 парі валів, два каміня Каспер, Просняк. Мотор і валці — нові, кілька мешкальних убикацій, стайні на кільканайцять штук худоби, 10 моргів поля, в тім два морги сазу, 5 моргів сіножаті, пів морга ставу. Продам в цілість або по половині, ціна 12 тисяч доларів. Відомість: Агенція прасова вул. Хоружина. 325 1—2

НАУЧНЕ ЗАВЕННЯ З. Ольшевського-го Львів, Куркова 38. Тел. 31—14, приймає вписи 1) до одиорічної школи купецької підготовки, 2) на дволітній і одиорічній жіночій торговельно-господарській, 3) на річній торговельній курсі, 4) на 5-місячній торговельній курсі. Особи курси стенографії — чужих мов — писання на машині. Торговельні підручники зі шкільної бібліотеки. Кількість вільних місць обмежена. Інформації і вписи від 10—12 від 4—6. 326 1—3

МАТУРА Львів, Пекарська 59 а. На-укові курси ведені досвідними гімназіями професорами, в новім, відповідно улашдованім будинку шкільним приймає вписи на курси: гімназійний і семінарійний математичний, шести і чотири-класовий гімназійний. Численні подяки. Власна випозичальна підручників і научні габінеці. Управа вводить безплатну шкільну поміч позакурсову. Проспекти даром. Зголошення 11—1 і 5—7. 324 1—2

Магістрат м. Рогатина ч. 3566/27.

Конкурс складання оферт на переведення електричного освітлення.

Магістрат міста Рогатина розписує конкурс на складання оферт в сіралі зведення в місті Рогатині роздільної і засполюючої сіті освітлення міста Рогатина. Оферти враз з коштовним і умови заплати треба вносити до Магістрату м. Рогатина найпізніше до дня 10.IX. 1927.

Плани можна переглянути в Магістраті Рогатині, дня 23. серпня 1927.

АДВОКАТСЬКИЙ конілієнт відступає з фронтної кімнати при приміщенні публіч. адвокатів на капітелю, у якого буде занятий як конілієнт. Зголошення на „конілієнт“ до „Діла“. 323 1—4

ПРИМУ на мешкання двох учнів з п'ятих класів гім. Окремий сонешний покій, добрий опіка, оплата гімніми. Зголошення п. Козловська, Калеса 14 партер. 321 1—1

Мешкання для учеників (учениць) і харчем, поміжкована оплата харчів або готівкою. Добрий опіка, освітл. поміж в навуці. Львів, Санігі 65 III, пов. на ліно. 323 1—1

ПРОДАМ камінию 2-поверхову кому. Форт, околиця техніки 4 кімнати, кух. ван., вікна. Відомість: Ліщинський, Шен-тицьких 1, III. пов. 329 1—2

ПРИМУ паночки на станцію — со-вісна опіка — Фортеп'я адома. Марія Калимон у Львові, вул. св. Петра ч. 19 а. 331 1—1

ДВОХ інтелігентних учеників з п'ятих класів гімназії прийме на мешкання Савицька Львів, Бема 14. Солідна опіка і добрий харч. 332 1—1

ЖІНКА педжу на ум літ 35 середнього росту називається Маринка Прис-ляк видалася з дому, хто знав би місце її перебування буде ласкавий пош-домити Ілька Присляка, Мовчанівка п. Бо-гданівка. 329 2—6

ГІМНАТА, ясна з удеожанням для уч-ників при вул. Стрийській 26. Зголо-шуватися до п. Бачинської. 310 2—1

ГОДИННИК Ваш буде найліпше на-правлений в найбільшій годинничар-ській роботі Івана Зельтмайра Львів, Марійська пл. 5. — З провісній про-симо репаратії присилати поштою. — Ст-ромодні дамські годинники переробляємо на ручні. 3 б) 14—1

Оголошення.

За оголошення Редакції не відповідає.

Д-р Г. Ігель

л'кар Народної Лічниці ординує в недугах очей Львів, вул. Ягайлонська 20

Спеціаліст недуг дитини, серця і жодуза

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

164 Переселення Рентгенем 19—23

ДЕНТИСТ

Б. ЛЬОБЕР в Станіславові

вул. Собіського 14.

Спеціаліст: білі корони, штучні зуби без піднебіння, містки без корон і білених зубів. — Приступні ціни — догідні умови. 15 44—0

Лікарсько-дентистичне Заведення

д-ра Симона Раппапорта

Якова Насса

Львів, вул. Сикстуська 17/II.

П'юмбубання й викінання зубів бач-болло. Штучні зуби в кавчуку і золоті по американську систему. Пациєнти з провіс-ній поладжються в найкоротшому часі. П. Т. урядовцям і студентам значна знижка. 320 2—5

НАДЗВИЧАЙНІ

Загальні Збори

Т-ва „Самопоміч“ в Лежайську

відбудуться дня 4. вересня 1927 в год. 12-й в полудне в „Народнім Домі“.

Порядок Зборів:

1) Відкриття Загальних Зборів;

2) Доповнення Надзвірної Ради (жодіт 1 члена) і Управи (2 членів);

3) Організація економічного життя в Ле-жайщині;

4) Внесення.

322 1—1

НАДЗІРНА РАДА

Бурністр міста Рогатина

Фр. Косцюшко.